प्रणशिताप्रणंक्ष्यति भागभाक्भागःअयमेवकचोवेदेशंयुशब्देनोच्यते यदेवाब्रह्मणोक्तोश्रद्दधानोयजातैशंयुमेवतस्यबार्हस्पत्यंयज्ञस्याशीर्गच्छतिएतन्मेमेत्यब्रवीत्किमेप्रजायाइतियोपगुरातैशतेनयातयाद्यो निहनत्सहस्रेणयातयाद्योलोहितंकरवद्यावतःप्रस्कंद्यपांसून्संगृह्णात्तावतःसंवत्सरान्पितृलोकंनप्राजानादिति तस्माद्ब्राह्मणायनापगुरेतननिहन्यान्नलोहितंकुर्यादितिश्रुतोवरस्तद्वाक् अपगुरेतनगालयेत् शता दयोनरकविशेषाः ॥ २३ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ कृतविद्यइति ॥ १ ॥ २ ॥ मघवान्इंद्रः मखेषुमघवानसाविति भट्टिः प्रचक्रामभूतलंप्रतीतिशे

देवाऊचुः यत्त्वयास्मद्धितंकर्मकृतंवैपरमाद्भुतं ॥ नतेयशःप्रणशिताभागभाक्भविष्यसि ॥ २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिय यात्युपाख्यानेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच कृतविद्येकचेप्राप्तेदृष्टरूपादिवौकसः ॥ कचादधीत्यतांवि द्यांकृतार्थाभरतर्षभ ॥ १ ॥ सर्वएवसमागम्यशतक्रतुमथाब्रुवन् ॥ कालस्तेविक्रमस्याद्यजहिशत्रून्पुरंदर ॥ २ ॥ एवमुक्तस्तुसहितैस्त्रिदशैर्मघवांस्तदा ॥ तथे त्युक्त्वाप्रचक्रामसोऽपश्यतवनेस्त्रियः ॥ ३ ॥ क्रीडंतीनांतुकन्यानांवनेचैत्ररथोपमे ॥ वायुभूतःसवस्त्राणिसर्वाण्येवव्यमिश्रयत् ॥ ४ ॥ ततोजलात्समुत्तीर्य कन्यास्ताःसहितास्तदा ॥ वस्त्राणिजगृहुस्तानियथासन्नान्यनेकशः ॥ ५ ॥ तत्रवासोदेवयान्याःशर्मिष्ठाजगृहेतदा ॥ व्यतिमिश्रमजानंतीदुहितावृषपर्वणः ॥ ६ ॥ ततस्तयोर्मिथस्तत्रविरोधःसमजायत ॥ देवयान्याश्चराजेंद्रशर्मिष्ठायाश्चतत्कृते ॥ ७ ॥ देवयान्युवाच कस्माद्वृद्धासिमेवस्त्रंशिष्याभूत्वाम मासुरि ॥ समुदाचारहीनायानतेसाधुभविष्यति ॥ ८ ॥ शर्मिष्ठोवाच आसीनंचशयानंचपितातेपितरंमम ॥ स्तौतिबंदीवचाभीक्ष्णंनीचैःस्थित्वावि नीतवत् ॥ ९ ॥ याचतस्त्वंहिदुहितास्तुवतःप्रतिगृह्णतः ॥ सुताहंस्तूयमानस्यददतोऽप्रतिगृह्णतः ॥ १० ॥ आदुन्वस्त्वविदुन्वस्त्वद्रुह्यकुप्यस्त्वयाचकि ॥ अनायुधा सायुधायारिक्ताक्षुभ्यसिभिक्षुकि ॥ ११ ॥ लप्स्यसेप्रतियोद्धारंनहित्वांगणयाम्यहं ॥ वैशंपायनउवाच समुच्छ्रयंदेवयानींगतांसक्तांचवाससि ॥ १२ ॥ शर्मिष्ठाप्राक्षिपत्कूपेततःस्वपुरमागमत् ॥ हतेयमितिविज्ञायशर्मिष्ठापापनिश्चया ॥ १३ ॥

षः ॥ ३ ॥ वायुभूतइंद्रः कन्याद्वयद्वाराशुक्रदानवयोर्विरोधोत्पादनार्थं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ समुदाचरःसदाचारः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ आदुन्वस्त्वेति अत्रयथाइंद्रेणयुजातरुषेमदत्रमित्यत्रउःसिपूशपू चेतिबहुलंछंदसीतिबाहुलकाद्विकरणत्रयं एवमिहाप्यार्षत्वात्श्नुःशपूचेतिविकरणद्वयं आदुन्वस्त्वआभिमुख्येनवक्षस्ताडनादिनासंतापंप्राप्नुहि विदुन्वस्त्वपांसुषुलुंठनादिना द्रुह्यद्रोहंचिरकालिकंक्रोधंकुरु कुप्यस्त्वसद्यःपरानिष्टफलोयत्नःकोपस्तंकुरु रिक्तादरिद्रा ॥ ११ ॥ प्रतियोद्धारंप्रहर्त्तारंशत्रुंमामेव समुच्छ्रयंसत्यवचनेनमहत्त्वं ॥ १२ ॥ १३ ॥

Digitized by Google